

צעיר נהרג - והתנהגות

כל הצדדים לאחר מכן

מבטאת את הפסיכופתיה

שמה חברון

צעיר דקדגיהזרה שעמד לבדו במשך דקות ארוכות על אי-התנועה, הבחין כנראה בשלושת הערבים שהתקרבו אליו, אך לא חשד בדבר. מה שהם תכננו נראה כמעשה טירוף. כשבידיהם פיגיונות בלבד הם ביקשו להרוג את הצעיר החמוש בנשק חם - וכל זאת בצהרי היום, בשטח חשוף לחלוטין, כאשר למעשה, כל מי שנמצא בשוק הקרוב, מרחק מטרים ספורים, יכול להבחין במתרחש. אך אהרון גרוס לא הספיק להניח את אצבעו על הרק העוזי. השלושה שחטו אותו בסכיניהם, כאשר רבים מחבריו של גרוס, חמושים בנשק חם

הפולטי הוא פשוט: ככל שתרבה המתיחות, וככל שירבה הזעם של הערבים תושבי חברון לצעדים נגדם - תרבה ההתנגדות לכיבוש הישראלי. המיסגרת הפסיכופתית של האי-רועים נוחה גם לרב משה לוינגר ולחבריו. לפתע הם אינם זועמים על הניצול הפוליטי המחפיר של רם החללים. מה שאסור למתנגדי המילחמה בלבנון, הוא אצלם לחם חוק. מותו של אהרון גרוס הוא הוכחה ניצחת לכך שיש להדיח את אלי-נחשה, להצית את השוק, לשנות את הוראות הפתיחה באש של צה"ל, ולהעביר את כל אזור השוק לירי מתנחלים יהודיים. ממשלת ישראל, מצידה, סבורה שרק חלק מן הצעדים האלה הם סבירים. רק ההרחבה והעוצר, ורק ההחלטה על זירוז ההתנחלות היהודית כלב-חברון, התנחלות שיכולה להיות לה רק תוצאה אחת: התנקשויות נוספות ופגורמים נוספים, עוד הרחות של ראשי-ערים, חרשים לבקרים. לוינגר וחבריו רוצים בסילוק הערבים מחברון, ומן הגדה המערבית כולה. הם מאמינים שהם נמצאים בדרך הנכונה. הכניעה החפוזה של ממשלת ישראל לפסיכופתיה החברונית מר כוחה להם שהם צורקים.

אפילו הרב משה לוינגר נראה כמעט שפוי בהקשר המטורף של חברון, כאשר שב ותפס את הגה השילטון במדינת ישראל, כשהוא מכתוב מהלכים בעלי משמעות מדינית

נועד למתנחלים על בואם של השניים, הזדעקו כולם למקום. הם רצו לדבר עם השר, אך שר-הביטחון לא בא כדי לדבר עם המתנחלים. הוא הגיע כדי לראות מה המצב בעיר. ולכן קראו המתנחלים לעברו. רוצח!

השר והאלוף אלוף פיקוד-המרכז, אורי אור (מימין). בחברת שר-הביטחון משה ארנס. השניים הגיעו לחברון שעות ספורות אחרי האירוע. הם באו למקום במסוק. כש-

סכין בלב חברון

רחובות ארוכים וריקים, איש לא נראה בהם, פרט לכמה חתול-ירחוב שחיפשו דבר מאכל. בכל פינת רחוב עמדו כמו חיילי צה"ל משועממים, ששמרו על העוצר.

לא הרחק משם, באזור שמחוק לעוצר, על הגיבעה הצופה ממעל על העיר, ממוקם בית-המימשל הצבאי.

רבה משה לוינגר. בשער בית-החדשה בחברון.

צוות העולם הזה היה השבוע בחברון, שבכוכר יש בה עוצר, ואחר-הצהריים נפתח בה השוק לרווחה. זהו חברון שאהרון גרוס כבר אינו נמצא בה, ושליטה העליון הוא הרב משה לוינגר.

לאפרים ברור הכל

רבע אבטיח אכול היה מונח על הארץ. עשרות זבובים עטו עליו והשמיעו זימום צורם. הרחוב היה ריק לחלוטין. ריה שרוף עמד באוויר. מדוכני השוק נשארו רק שלדי המתכת ושאריות בד חרוכות, שחורות, התנופפו ברוח קלה וחמה. חברון נראתה השבוע כמו עיר-רפאים.

גנת-הזדהות עם ערביי חברון. מכיוון שלא ניתן להט לעבור את המחסומים לכיוון חברון, נעצרו המפגינים על הכביש הראשי ירושלים-חברון והפגיטו שם.

אנשי הוועד ל-סולידריות עם אוניברסיטת ביר-זייט יצאו ביום השבת להפ-

נשק מול מכגינים

וששים ללחץ על ההרק, נמצאים לא הרחק משם, ולצידם גם מישמרות חמושים של צה"ל. מעשה הטירוף הראשון נתן את האות לשרשרת המעשים שבי עיקבותיו. במיסגרת של יחסי יהודים וערבים בחברון נראתה אפילו שרשרת אירועים זאת כמעט סבירה. סביר שחבריו של גרוס והחיילים הישראליים לא יסייעו לפצוע המתבוסס ברמו מפני שהם חשבו שהוא ערבי. סביר שהערבים לא יסייעו לו, מפני שהם חשבו שהוא יהודי. סביר שאחד הערבים יחשוב אחר-כך

מרחיקת-לכת. עליפי ההגיון של חברון, זה סביר לגמרי שאלוף פיקוד-המרכז אורי אור, ושר-הביטחון משה ארנס, ימלאו אחרי הוראותיו של לוינגר וידיחו את מוסטפה אל-נחשה, שהוא מחליפו של ראש העיריה הקודם, שהודח על-פי רשימה קודמת של לוינגר. מרחיקת-לכת. עליפי ההגיון של חברון, זה סביר לגמרי שאלוף פיקוד-המרכז אורי אור, ושר-הביטחון משה ארנס, ימלאו אחרי הוראותיו של לוינגר וידיחו את מוסטפה אל-נחשה, שהוא מחליפו של ראש העיריה הקודם, שהודח על-פי רשימה קודמת של לוינגר.

סביר ולא סביר

מיסגרת הפסיכופתית של חברון, זה סביר כמעט לחלוטין